

at Politiet i Hillerød var ligesaa virksomt og dygtig og energisk som i Syderup. Jeg tror, at Doucøren burde falde et andet Sted, nemlig til Politikommandanten; det var mere rimeligt. Man burde have baaret hatten hen til Politikommandanten og heldt Bengene i hans Hænder; thi det gode Udvalg, som Affæren fik, man vistnok tilskrives ham. Men hvorom al Ting er, utvivlsomt er det, at disse 200 Kr. ikke er den egentlige Betaling for denne Tjeneste. Det er en Extra-Doucør til Politiet, fordi Folkene have været slinke. Det kan jo være, at de, som have indforskrevet Politiet, ogsaa betale det; men der kan ogsaa tænkes en tredje Mulighed, nemlig at Staten betaler det. Det kan tænkes, at den høitærede Minister et Sted har en Konto til Saadant. Jeg har set en, som maatte kunde bruges dertil, men jeg huster ikke Numeret i Dieblisset; men, hvis saa var, saa er det jo Statens Borgere, som selv ere med til at betale de Folk, som deres Modstandere indforskrive for at banke dem af. Det vilde ganske vist være mindre behageligt, hvis man skulde betale for at blive afpryget; jeg haaber, det ikke sker oftere. Det vil have sin Interesse at faae dette Forhold oplyst.

Jeg skal nu gaa over til nærmere at betragte selve Affæren ved Syderup og skal da fastholde enkelte Kjendsgjerninger, og jeg skal da for det Første sige, at der ikke var nogen rimelig Grund til at tilfalde nogen Politistyrke i Syderup. Det vil ikke noget Menneſte kunne paastaa, som ikke er i Besiddelse af en ophidset Fantasi eller Fanatisme. Der skete det, som der er sket saa ofte; der ventedes at ville komme enkelte Menneſter sammen, ganske vist politiske Modstandere, men det er Noget, som jævnlig sker. Der var sket det Samme som i 1877, da de to politiske Partier havde stævnet deres Venner til at samles paa et og samme Sted. Jeg har ikke deltaget i Foranstaltningerne til dette Møde, fordi jeg dengang varovre ved Limfjorden; men jeg kan saa godt forstaa Tanken hos mine Venner ved at arrangere det saaledes. Anledningen dertil var givet paa et Møde ovre i Jylland kort i Forveien, hvor en Landssthingsmand først havde udtalt sin Glæde over, at Venstre kom tilstede ved et Høiremøde og forhandlede med Høire. Nu ville vi i Holbæk Amt gjerne forhandle med anderledes Tænkende under humane Former, og det kunde derfor ikke falde os ind at unddrage Landssthingsmand, Professor Møgen den Fornøielse at komme til Høires Møde; men det viste sig, at vi ikke kunde holde vort Møde sammen med Høire — af hvilke

Grunde bliver Høires Sag. Vi havde da det Haab, at den ærede Landssthingsmand, af Glæde over at træffe Venstre, vilde forlade sine Venner, sit Selskab nede i Skoven, og gaa over til vore Bladser og forhandle med os. Dette Haab var berettiget efter de Udtalelser, som vare faldne et andet Sted; men saavidt jeg veed, kom den ærede Landssthingsmand ikke tilstede; vi saae ham i alt Fald ikke. Alt, hvad der kom frem i Bladene, tydede ikke paa nogen som helst aftalt eller optænt Ophidselse eller Demonstration af nogen som helst farlig Karakter; tværtimod skrev Bladene stærke Opfordringer til Venstre om at komme tilstede, men tilspøiede udtrykkelig, at det ikke var for at forulempe Høire eller Nogensomhelst, men kun for at vise, at de der paa Eggen vare vaagne overalt, hvor der var Tale om politiske Spørgsmaal, rede til at være tilstede, hvor den Slags Sager afhandlede, enten det skete i et samlet Møde eller paa to forskjellige Bladser. Det er en Kjendsgjerning, som er ubestridelig. Overfor dette kan jeg ikke se, at der var nogen rimelig Grund til i det Hele taget at foretage særlige Foranstaltninger; jo en Grund kunde man maatte nok finde, men ikke nogen rimelig Grund. Nogen saadan er det ikke, at Folk ere forfærdelig bange, skjøndt man ingen Erfaringer har for, at der er Grund dertil. Dog dette Sidste kan man ikke forhindre, men at Andre skulde undgælde derfor, og at der i det Hele taget skal drives den Slags Uvøsen med offentlige Ting og Institutioner, fordi enkelte Menneſter blive bange paa Grund af deres ophidsede Fantasi, synes mig dog at være altfor galt. Vi have jo tidligere i det bevægede Holbæk Amt haft meget livlige politiske Møder og Sammenstød mellem de politiske Grupper; det er Noget, vi ere saa kjendte med; det har jeg hørt fra lille Dreng af, og det er blevet fortalt gennem Tiderne. Jeg har selv set Udskilligt af den Slags i de saa Nar, jeg har bevæget mig der, men det pleier at gaa meget godt der, der er ikke Tale om nogen Forulempelse eller Overfald, selv om det ikke altid gaar lige smukt til; ganske vist kan der finde uheldige Tilfælde Sted, og de kunne findes paa begge Sider, det skal jeg indrømme. Jeg kan altsaa ikke fra nogen Side se, at der var nogen rimelig Grund til i det Hele taget at indforskrive Politistyrke, men naar man her dog fik denne Politistyrke indforskrevet, saa vil jeg tillade mig at fremhæve det Underlige og Unaturlige i at sætte den under den Mand's Kommando, som formentlig vitterlig var Politiets Chef. Det er mig ikke bestemt bevisliggjort, at Hr. Mandø, som tjener hos Herredsfogden som Fuldmægtig, var den egentlige Politi-